

dij, tudi avstrijska pride tje v Pirejsko lukko. — Nemški naselbi v Afriki prede čem dalje, tem huje. Sedaj pa še ni gotovo, če ji pošlje Bismarek vojakov na pomoč. Po takem bode k malu konec naselbe, ki je gnala o svojem času toliko hrupa pri Nemeih.

Za poduk in kratek čas.

Kako v Afriki zamorce lovijo in ž njimi tržijo.

(Konec.)

„Časih zamorske sužnje več mesecev daleč ženejo. Čreda je vedno manjša. Če bi nekateri zavoljo neznoznega mučenja nameravali postaviti se ali pa pobegniti, jih beluni*) s sabljami napadejo in pustijo ranjene ob cesti ležati, a ne da bi jih klade rešili. Zato pa resnico govorijo, kateri pravijo: Če bi kdo pot zgrešil, ki drži iz notranje Afrike v daljna mesta, v katerih s sužnji tržijo, lahko bi ga našel in spoznal po mrtvaških kosteh, katerih je vse polno ob cesti.

Že jako pičlo število jih zadnjič pride na sejem. Časih jih komaj polovica in še manj prebije težavno pot. Na sejmu se zdaj vrstijo sicer drugačni prizori, a sramotni in grozovitni so, kakor prejšnji. Zamorce postavijo na sejem, kakor ljubo živino. Preiskujejo jih, kakor pri nas konje ali vole. Pregledajo jim noge, roke in vse ude telesa, pogledajo jim tudi na zobe in potem presodijo, za kakšni posel bi sodili in koliko dela bi zamogli premagati. Potem se v pričo vbogih trpinov pogajajo za ceno, in kedar se pogodijo, je zamelec z dušo in telesom tistega, ki ga je kupil. Nihče ne gleda na sorodstvo: oče, mati, otroci se morajo za vselej ločiti, naj še tako vpijejo in žalujejo; še manje pa gledajo na poštenje, ker sužnji morajo vso nesramno hudobijo svojih trinogov trpeti. Gospodar zamore svoje sužnje mučiti in klati, v osrednji Afriki se nikdo za to ne briga.

Vendar smo s tem strašne prizore le površno popisali. Naši misijonarji so še vse huje reči gledali. Videli so, kako je grozovitni trinog potegnil sabljo ter z enim mahom odsekal glavo sužnju, ki ga je razjezil; drugemu zopet je odsekal eno roko in eno nogo ter ga potem pognal v visoko travo kraj ceste, rekši: zdaj bo te leopard laglje zavohal in te bo učil, kako se maršira.

Jaz pa stvari ne pretiram. Kupčija z zamorci je tako grozovitna in sramotna, da se tukaj ne da nič pretirati. Za može navadno kupei dosti ne marajo, ker se jim spuntajo ali posamezni tudi pobegnejo. Najrajši lovijo žen-

ske in otroke, ki so slabi in boječi in se kruti moči ne upajo upirati. Ženske in otroke tudi laglje odajo, ženske v nezaslišano pohotnost, otroke pa, da jih v svoje namene odgojijo. Najdejo se muhamedovski glavarji, ki imajo po 1200 žen, in tudi najrevnejši muhamedovec ima po več žen. Saj na sejmu dobi ženo po ceni, — za eno kozo, otroka pa še bolj po ceni — za kilo soli.

In veste, koliko sužnje muhamedovski barantači vsako leto prodajo? Naši misijonarji pravijo, da 400.000. In če računimo, da komaj vsakega štrtega živega na sejem pripeljejo, po tem takem vsako leto dva milijona zamorcev polovijo in ugonobijo. Če ne bode od nikod pomoči, bode v nekaterih letih cela notranja Afrika opustošena in brez ljudi. Temu računu pa se ne čudimo, ker misijonarji pišejo, da niti dan ne preide, da bi mimo ne gnali črede zamorcev“. Molimo in — dajmo kaj za zamorce!

Boreski.

Smešnica 42. „Ni lepo“, pravi tujec krčmarju, „ni lepo, če vas vprašam: Je-li to vino v resnici ljutomersko ali meni se zdi, da je za tako preleško.“ „Je“, odvrne drugi gost izza mize, „v resnici je ljutomersko, pa to ime še ima le — po krstu.“

Razne stvari.

(Od potovanja.) Njih ekscelencija mil. knezoškof so se odpeljali včeraj na Dunaj ter jih bodo svitli cesar dnes, dne 18. oktobra vzprejeli.

(Imenovanje.) Na c. kr. vadniško šolo v Mariboru pride g. F. Leske, nadučitelj v Rušah, kot začasni učitelj. V učiteljskih krogih se pa ne sodi ugodno čez to imenovanje.

(Mestni proračun.) Mesto Celje ima leta 1889 stroškov fl. 59.403-65, prihodkov pa samo fl. 38.884-96, primanjkuje mu torej celih fl. 20.518-60. Le-teh si upa največ dobiti iz priklade na dac pri mesu, vinu, pivu in žganji.

(Slov. šola.) Okr. šolski svet v Celji je vrnil tistim občinam, ki so prosile za popolnem slov. šole njih prošnjo ter jih prosi, naj še o svoji prošnji sklepajo na novo in to „kar najprej“. To je pač čudno zahtevanje ali pa mar misli okr. šolski svet, da ne sedé močje v dotičnih obč. zastopih? Upamo, da dobi le-to prepričanje k malu po obč. zastopih samih.

(Povodenj.) Kakor je znano, leži Celje prav nizko ter jim preplavi Savinja skoraj vsako leto mesto kje na katerem konci. Mestni zastop pa je prišel sedaj že srečno do tega, da je izvolil posebno komisijo, češ: naj ona odpravi sitno povodenj.

(Otroška bolezen.) V občinah: Laški trg, sv. Krištof in Marija Gradec je 80 otrok

*) Tisti, ki z zamorci barantajo, so namreč bele kože, kar je za nas beljake sramota.

obolelo v kacic osmih dneh na ošpicah. Tudi davica se je ondi prikazala in je že troje otrok vsled nje umrlo. Zato so tudi že zaprli ljudske šole v onih krajih.

(Steklina.) V Sevnici, v Zabukovji in na Blanci je v dneh 6. in 7. oktobra tuj pes več ljudi ogrizel. Kočar Fr. Fakin ga je nazadnje vendar le ubil. Živinski zdravnik je izpoznal pri preiskovanju pesovega drobja, da je bil pes stekel. To je huda novica.

(Iz Št. Lenarta.) „Mbg. Ztg.“ polni skorej vsako število z dolgimi dopisi, ki jih ji nekdo pošilja iz Št. Lenarta v slov. goricah. Dopisnik se kaže za trdega Nemca, toda nemščina, ki jo kaže v svojih dopisih, priča zadošta, da njegovi prvi glasovi niso bili — nemški.

(Nedelja!) V nedeljo, dne 14. oktobra se je razbil pri železničnem mostu na Ptuji splav ali flos na Dravi. Eden splavar je v tem utonil. Kacic 10 minut še se je sicer držal na stebru, ali predno so mu prišli na pomoč, bile so ga moči že zapustile.

(Konjski tatje.) V noči od petka na soboto so nepoznani tatje ukradli J. Golobu, posestniku v Ojsni vasi, dva konja, njegovemu sosedu J. Urhu pa koleselj ter so se na njem odpeljali doli proti Hrvaškemu.

(Smrtna kosa.) V Laškem trgu je umrl dne 6. oktobra Karl Kreulitsch (Kraljič), c. kr. davkar v pokoji. „D. W.“ hvali in kuje v zvezde njegovo „Gesinnungstüchtigkeit.“

(Koledarstvo.) Kat. bukvarna v Ljubljani je izdala „žepni koledarček“, „Narodna tiskarna“ pa „Koledar s podobami“. Prvi stane 20, zadnji pa 40 kr. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru izda, kakor prejšnja leta, viseči koledar po 20 kr., po pošti 2 kr. več.

(Oproščenje.) Jakob Lipej, posestnik v Stopercih, tožen, da je požgal Luki Zenečiču hišo in poslopje, je bil pri porotni sodbi v Celji tožbe oproščen.

(Ječa.) Iz ječe c. kr. okrožne sodnije v Celji so te dni odpeljali 8 jetnikov v Gradec. Kakor se kaže, pojde pa k malu za temi še več drugih v Karlovo.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Al. Bračuša, doslej kaplan v Reichenburgu, pride za nadarbenika na Ptuj. V Reichenburg pa gre za I. kaplana č. gosp. Karol Tribnik, doslej kaplan na Teharjih. Na njegovo mesto v Teharje gre č. g. M. Tomažič, kaplan v Pištanji. Za kaplana v Cirkovicah pride č. g. Fr. Geč, kaplan v Ormoži in na njegovo mesto pride č. g. F. Munda, duhovnik nemškega viteškega reda, iz Središča. Kaplaniji v Središči in na Pištanji ostaneta prazni.

Leterijne številke:

V Gradcu 13. oktobra 1888: 81, 37, 62, 61, 21
Na Dunaju „ „ 40, 66, 27, 75, 78

Oznanilo.

S 1 dnem meseca januarja 1889 začne se poletni poduk na podkovijski šoli v Gradci in razpiše se za vredne in uboge podkovače 10 deželnih štipendij po 50 gld. in po mogočnosti s prostim stanovanjem v zavodu. vrhu tega pa še več štipendij po 50 gld. nekaterih okrajnih zastopov in gospodarskih podružnic.

Pogoji za vzprejetje so ti-le: Vsaj 18letna starost, zdravje in močno telo, domovinska pravica na Štajarskem, dobro dovršene ljudske šole in vsaj dveletno delovanje kot kovaški pomagač.

Vsak prošnjik se zaveže z reverzom, da bo po dovršenem poduku podkovaško obrt vsaj 8 leta na Štajarskem, oziroma v okraju, od katerega je štipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnje z reverzom, krstnim listom domovinskim listom, zdravniškimi in šolskimi spričevali, učilnim listom in delavsko knjigo, s spričevalom o premoženju in nraih naj se določe do 30. novembra 1888 deželnemu odboru.

Taki podkovači, katerim ni toliko za štipendijo, kakor za poduk, naj dokažejo, da so 18 let stari, da so ljudsko šolo dobro dovršili in se naj oglasijo z učilnim listom in delavsko knjigo, iz katere se razvidi, da so že dve leti delali kot pomočniki, v prvih treh dneh pri ravnatelju zavoda.

V Gradci, dne 3. oktobra 1888.

Deželni odbor štajarski.

Najboljši molitveniki

vezani v usnje, žamet, kristal in kost v nemškem in slov. jeziku od 25 kr. do 6 gld. priporoča na izbor

Andrej Platzer,

poprej **Edvard Ferlinec**

v Mariboru na Dr., gosposke ulice štv. 3, prodajalnica papirja, pisalnih reči, šolskih knjig in drugih šolskih reči. Vsi molitveniki se dobro vežejo v usnje za 50 kr. in več. 1-11

Opomin!

Uni gospod, ki je v Mariborski posodilnici glasovirov nadal 15 gld. ter je obljubil, da bode gotovo v 4 tednih prišel po-nj in vse plačal, se prosi, da si pride po glasovir in naj plača ostali znesek ali ga naj po pošti pošlje vsaj do 21. oktobra, drugače se bode glasovir drugemu gospodu prodal, on pa si lahko drugi ceneje glasovir kupi.

Kamnate plošče

za pokrivanje streh dobijo se pri župniji na Hajdini pri Ptuji.